

ת"פ 54271/09/14 - אגף המכס והמע"מ - ירושלים נגד נוף אמיל בע"מ, נמר נמר

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 54271-09-14 אגף המכס והמע"מ - ירושלים נ'
נוף אמיל בע"מ ואח'

בפני כבוד השופט ירון מינטקביץ
בעניין: אגף המכס והמע"מ - ירושלים ע"י עו"ד
דפנה אורגיל

המאשימה

נגד

1. נוף אמיל בע"מ
2. נמר נמר ע"י עו"ד עבד ג'יג'יני

הנאשמים

גזר דין

רקע

נאשמת מס' 1 היא חברה ונאשם מס' 2 היה בזמנים הרלוונטיים מנהלה (להלן בהתאמה: **הנאשמת והנאשם**). הנאשמים הורשעו, על פי הודעתו של הנאשם, כי בתקופה שבין מרץ 2009 ועד יולי 2011 ניכו מס תשומות בסכום כולל של 1,487,170 ש"ח בו היתה חייבת הנאשמת, תוך שימוש ב-85 חשבוניות פיקטיביות, של חברות אשר לא ביצעו עמן כל עסקה.

כמו כן הורשעו הנאשמים בכך שהנאשמת ניהלה ספרים בתקופה האמורה בסטיה מהותית מהוראות החוק.

הודאת הנאשמים באה במסגרת הסדר טיעון, בו הגבילה המאשימה עצמה לטעון לעונש מאסר שלא יעלה על שנתיים. עוד הוסכם, כי שני הצדדים יעתרו במשותף לקנס מוסכם של 30,000 ש"ח.

במסגרת ההסדר, הוסכם בין הצדדים כי הנאשם פעל יחד עם אדם אחר והוסכם, כי הודעות הנאשם יוגשו לענין זה ובית המשפט יתן להן משקל, לצורך קביעת הבסיס העובדתי לגזר הדין.

עמדות הצדדים

ב"כ המאשימה הפנתה לחומרת העבירות בהן הורשע הנאשם, הנזק שהן גורמות לקופת הציבור והצורך להאבק בהן. כן התיחסה לכך שגם מי שחלקו בארוע הוא "לעמוד בקצה", הוא חלק מהתכנית העבריינית, שכן הוא מאפשר לאחרים לפעול. לאור זאת בקשה להשית על הנאשם עונש של שנתיים מאסר.

ב"כ הנאשם הפנה לנסיבות המקלות, ובהן חלוף הזמן מאז המעשים, העובדה שלדבריו הנאשם היה "איש קש" של

אחרים, ונסיבותיו האישיות של הנאשם, שהוא אב ל- 13 ילדים. לאור אלה ביקש להקל עם הנאשם ולהשית עליו עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות.

הנאשם הביע צער וחרטה על מעשיו.

מתחם העונש ההולם

הנאשמים ניכו שלא כדין תשומות בסכום כולל של כמעט מליון וחצי ש"ח. הם פעלו בצורה שיטתית ומאורגנת, תוך שימוש בעשרות חשבוניות פיקטיביות, לאורך תקופה של למעלה משנתיים. מכל בחינה אפשרית, מעשיהם שקולים לשליחת יד לקופת הציבור.

מהודעותיו של הנאשם עולה, כי תחילה טען שהוא מנהלה בפועל של הנאשמת ואחראי לכל אשר נעשה בה, לרבות הפן החשבונאי. לאחר מכן טען, כי היה אדם בשם מוסא, שניהל את החברה, והוא שאחראי לכל אשר נעשה בה, ואילו הוא, הנאשם, היה רק עושה דברו של מוסא. הנאשם לא ידע לומר פרטים ברורים ביחס לאותו מוסא, מלבד שמו הפרטי.

שני ערכים מוגנים נפגעו בשל מעשי הנאשמים, ערך השוויון בנטל המס וערך הפגיעה בקופה הצבורית. המעשים גרעו מן הקופה הצבורית סכום ניכר, של כמעט מליון וחצי ש"ח. עד היום הנאשמים לא שלמו את חובם לקופה הצבורית, ומכל בחינה מדובר בחוב אבוד.

מלבד חומרת העבירות ופגיעתן בערכים מוגנים חשובים, מדובר בעבירות אשר הפתוי לבצען גדול, בצדן רווחים גבוהים וסיכויי התפיסה נמוכים. לפיכך מדיניות ענישה ראויה אמורה להרתיע נאשמים מבצוע עבירות דומות.

פסיקה עקבית קובעת, כי בעבירות דומות יש להחמיר עם העבריינים לשם הרתעה, בשל הקלות שבביצוע העבירות והקושי לאתר מבצעה. בפסיקה ניתן דגש על הערך החברתי העומד בבסיס החובה לשלם מסים ולשאת בנטל הכללי ועל הפגיעה החברתית והכלכלית הנגרמות כתוצאה מהן. כן נפסק לא אחת, כי לנסיבותיו האישיות של העבריין יש משקל נמוך. ר' למשל רע"פ 2638/13 עובדיה נ' מדינת ישראל:

"כבר נפסק לא אחת כי יש להתייחס לעבריינות המס בחומרת יתרה, הן לנוכח פגיעתה הישירה בכיס הציבורי, והן לנוכח פגיעתה העקיפה בכיסו של כל אזרח ואזרח ... על יסוד גישה זו, הותוותה בפסיקה מדיניות ענישה, אשר לפיה יש לגזור את דינם של עברייני המס, תוך מתן עדיפות לשיקולי ההרתעה והגמול, ולבכרם על פני נסיבותיו האישיות של העבריין".

וכן ר' רע"פ 5060/04, הגואל, רע"פ 4791/08, כהן, רע"פ 7450/09, רע"פ 2843/11, אבו עיד, עפ"ג 2444-03-11, ג'בר, רע"פ 7790/13, חיים, רע"פ 1866/14, אופיר זקן ועוד, רע"פ 5064/14, רבחי נתשה נ' מדינת ישראל, רע"פ 3995/15, יאסר זלבאני ורע"פ 7779/15, דני כץ.

על פי המוסכם בין הצדדים, וכפי שעלה מהודעות הנאשם, למרות שהנאשם לא שימש מנהלה של הנאשמת או בעליה, הוא נרשם על ידי אחרים כמנהל החברה, על מנת לשמש חיץ בין הרשויות ובין בעליה ומנהלה של החברה בפועל, כלומר שימש "איש קש".

אכן, חומרת מעשיו של מי שמבודד בין בעל החברה ובין הרשויות, פחותה מחומרת מעשיו של בעל החברה, שהוא העבריין העיקרי והנהנה משלל העבירות. ועם זאת, אין להקל ראש במעשיו של מי שעומד בחזית, ומגן בגופו (או נכון

יותר - בשמו) על העברין העיקרי. אלמלא מעשיו של הנאשם, העברין העיקרי היה משלם את מחיר מעשיו (או שהיה נמנע מלבצע עבירות מראש, בגלל חששו להתפס). עד היום לא ידוע מיהו אותו "מוסא", שלדברי הנאשם ניהל את החברה, ומכאן שבשל מעשי הנאשם הוא אכן חמק מהדין.

עוד אומר בהקשר זה, כי גם אם אקבל את דבריו של הנאשם, שחלקו בניהול הנאשמת התמצה בחתימה על מסמכים שקיבל ממוסא, ברור כי הבין מה תוצאת מעשיו. לפיכך יש צורך להשית עונשים מכבידים גם על מי שמשמש איש קש, על מנת להרתיע אחרים מלשמש "אנשי קש" לעבריינים אחרים.

לפיכך, מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם הוא מאסר, לריצוי ממש, לתקופה שבין שנה ועד שלוש שנים.

נסיבות אשר אינן קשורות לעבירות

הנאשם יליד 1965. נשוי ואב ל- 13 ילדים.

לחובתו של הנאשם הרשעות בעבירות בטחון, מהשנים 1997 ו- 1985, בגין נדון למאסרים בפועל, של 21 חודשים ושל שנה.

דין והכרעה

לזכות הנאשם זקפתי את הודאתו במיוחס לו ואת העובדה כי אין לחובתו הרשעות ממין הענין.

לחובת הנאשם זקפתי את העובדה שעד היום לא שילם את חוב המס. המדובר בנתון משמעותי בתיקי מס, שכן הבעת החרטה של עברין מסים אמורה להתבטא בראש ובראשונה בתשלום חוב המס.

כן הבאתי בחשבון את הרשעותיו של הנאשם, למרות שלנוכח חלוף הזמן משקלן נמוך.

אני ער לטענה, כי חוב המס לא שולם בשל חסרון כיס של הנאשם. הפסיקה קובעת, כי לא ניתן לתת משקל לענין זה. ר' למשל רע"פ 5557/09, שוסטרמן נ' מדינת ישראל, שם נפסק בעניינו של מי שקיבל הפטר מתשלום חוב מס:

בית משפט זה ציין פעמים רבות, כי בעבירות כלכליות ועבירות המס בכלל זה, על מדיניות הענישה לשקף את הסכנה הגדולה הטמונה בהן לפרט ולציבור כאחד, ואת יסוד ההרתעה הנדרש ביחס לביצועה (ראו בעניין זה ע"פ 6474/03 מלכה נ' מדינת ישראל, פ"ד נח(3) 721, 727 (2004); ע"פ 624/80 חברת וייס ורנסט נ' מדינת ישראל, פ"ד לה(3) 211, 217-218 (1981)). נטיית בתי המשפט ליתן משקל להסרת המחדל על ידי העברין מטרתה להפחית את חומרת המעשים בדיעבד בכך שלפחות החסר בקופה הציבורית שנוצר עקב העבירות נרפא. ברי כי ככל שחסר זה בקופה הציבורית נותר, אף אם מסיבה זו או אחרת אין עוד אפשרות לגבות אותו מעובר העבירה במישור האזרחי, לא ניתן לראות בכך הפחתה בחומרת המעשים ולראות בכך משום "הסרת המחדל" במישור שיקולים זה.

ר' גם רע"פ 7773/16, חננאל נ' מדינת ישראל, מיום 26.10.16, שם נפסק:

אציין, בהקשר זה, כי צדק בית משפט השלום בקביעתו כי את אי-הסרת המחדל מצידו של המבקש יש לשקול כשיקול רלוונטי לחומרה, ואין לקבל את הטענה כי אין לנתון זה כל משקל, אך בשל כך שאין ביכולתו של המבקש להסיר את המחדל.

לפיכך גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. עשרים חודשי מאסר בפועל. תחילת ריצוי העונש ביום 19.3.17.
 - ב. שבעה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירת מסים שהיא פשע תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.
 - ג. ארבעה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירת מסים שהיא עוון תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.
 - ד. קנס בסך 30,000 ש"ח או ששה חודשי מאסר תמורתו. הקנס יחולק ל- 15 תשלומים. תשלום ראשון עד 1.1.19.
- הנאשם יתאם כניסתו למאסר עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר בטלפונים 08-9787336 או 08-9787377. ככל שלא יקבל הנאשם הנחיה אחרת, עליו להתייצב עד השעה 9:00 במתקן המעצר במגרש הרוסים בירושלים עם תעודה מזהה והעתק גזר הדין.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ח כסלו תשע"ז, 18 דצמבר 2016, במעמד הצדדים.